

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1484/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић – Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... кога заступа пуномоћник Гордана Нишевић Тадић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ из ... ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 11/19 од 25.01.2019. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 11/19 од 25.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 11/19 од 25.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 691/2018 од 16.10.2018. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда и предлог за прекид поступка, а усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени су обавезани да тужиоцу за период од 01.02.2015. до 31.08.2015. године по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада, регреса за коришћење годишњег одмора, солидарно исплате износе наведене у изреци првостепене пресуде са затезном каматом од 23.08.2018. године па до исплате као и износе обрачунате затезне камате наведене у изреци првостепене пресуде. Обавезан је друготужени да тужиоцу за период од 01.09.2015. до 01.03.2018. године по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада, регреса за коришћење годишњег одмора исплати износе наведене у изреци првостепене пресуде са затезном каматом од 23.08.2018. па до исплате, као и износе обрачунате затезне камате ближе назначене у изреци првостепене пресуде. Обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 62.261,00 динар са затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 11/19 од 25.01.2019. године, жалбе тужених одбио и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 691/18 од 16.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавио с позивом на члан 404. став 1. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњена у судској пракси, а образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду 19.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 42.018,25 динара, очигледно не прелази 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић